

[Jens Peter Jensen (Sors amt).]

tatet, som tilfældet er. Den højtærede handelsminister har ydet sit betydelige bidrag hertil, og det siger jeg tak for.

Jørgen Andersen: Også det radikale venstre kan anbefale det høje ting at stemme for lovforslaget og de af ministeren stillede ændringsforslag.

Som jeg gav udtryk for ved lovforslagets første behandling, havde jeg gerne set, at udvalgets betragtninger var gået i retning af en mere liberal lukkelov end det resultat, vi i dag bliver præsenteret for. Først og fremmest mener jeg, at man har taget for lidt hensyn til det købende publikum, til forbrugere, som er og altid vil være butikshandelens bærende underlag. Jeg finder således ikke, at man i tilstrækkelig grad har erkendt den ubestridelige avancering, arbejdsmarkedet er undergået i efterkrigsårene med det stadig stigende antal af udearbejdende kvinder og mænd. Det er i mine øjne urimeligt at påstå, som det er sket i flere af de henvendelser, udvalget har fået, at der for disse befolkningskredse ikke eksisterer noget problem. Vel er det ikke lige intenst i alle dele af landet, men det berettiger ikke til at generalisere ud fra de områder, som er mindst berørt.

Når man heroverfor fremhæver det uretfærdige i, at butikshandelens folk, indehavere såvel som medarbejdere, skal henvises til en uregelmæssig frihed, lyder det, som om det var muligt i det frie demokratiske samfund, vi alle lovpriser, at holde fri på samme tid alle sammen. Tænk blot på tjenestemændene, tænk på skifteholdsarbejdet i industrien, tænk på restaurationspersonalet, sygehuspersonalet, søfartens folk, landbrugets folk, for ikke at tale om vore flittige betjente, som vi møder herinde i huset hver dag. Jeg kunne nævne talrige andre, som helt naturligt er indforstået med at friste en tilværelse med mere eller mindre individuel frihed. Får disse mennesker da slet ikke nogen modydelse for en sådan arbejdstid? Vist gør de da så. De har alle mulighed for at erhverve en ekstra indtægt ved helligdagsarbejde, ved natarbejde, søndagstjeneste, eller hvad det nu kan være.

Men hvad kan f. eks. handels- og kontor-medhjælperorganisationen tilbyde det medlem, som henvender sig og beder om anvis-

ning på en indtjening af en ekstraskilling til højnelse af familiens tarv? Intet, absolut intet. Døren er stænget, og lønnen skal slå til. Færdig.

Jeg havde også gerne set, at lovforslagets dispensationsmuligheder havde omfattet lavprisvarehuse og butikscentre, således at der var skabt nye muligheder for de mange mindre handlende, som i dag trues af supermarkedernes fremmarch. En sådan mulighed ville selvsagt også have tilvejebragt adskillige nye arbejdspladser til glæde netop for dem, som gerne vil tjene en ekstraskilling.

Når jeg trods disse kritiske betragtninger alligevel kan anbefale lovforslaget til vedtagelse, skyldes det, at lovforslaget under alle omstændigheder betyder en forbedring af den eksisterende lov også i liberal retning. Sommerlandets illegale handel bringes ind under ordnede forhold. Områderne ved den dansk-tyske grænse kan i konkurrencemæssig henseende ligestilles med områderne syd for grænsen. Kommunerne får herudover dispensationsmuligheder i en lang række særtilfælde, som allerede er nævnt. Bagerforretninger, kiosker, konfektoreforretninger, auktioner, blomsterforretninger, smørrebrødsbutikker, planteskoler og meget, meget andet fritages for lukkelovens bestemmelser. På denne baggrund vil man efter min opfattelse få et klart udtryk for, at mange store personaleproblemer ved indførelse af en virkelig liberal lukkelov — sidst fremført, jeg tror, det var i lørdags af købmand Knud Beck, formanden for Butikshandelens Sammenslutning øst for Store-Bælt — vil vise sig at være illusoriske og uden hold i virkeligheden.

Når jeg uden særlig tillid til, at en kommissionsundersøgelse vil kunne fremskaffe flere oplysninger, end man allerede kender, alligevel kan anbefale en sådan, er årsagen alene den, at udvalgets konfrontation med handelens organisationer har klargjort, at det forhåndenværende materiale, det være sig markedsanalyse, forbrugerbehov osv., bedømmes temmelig individuelt efter særinteresser, velsagtes fordi det hviler på utilstrækkelig autoritet. Jeg kan derfor ikke have noget imod, at en sådan autoritativ undersøgelse tilvejebringes, i særdeleshed ikke da jeg i enhver henseende føler mig overbevist om, at den vil godtgøre og be-